

Я. О. Хоменко

Дяченко Олександр Ілліч

ДЯЧЕНКО Олександр Ілліч (10. 01. 1956, Київ) – скульптор. Син [Іллі](#) та [Валентини](#) Дяченків, брат [О. Дяченко-Цах](#). 2-а премія Всесоюз. виставки «Молодість країни» (1987), 1-а премія бієнале «Відродження» (Львів, 1991). Член НСХУ (1987). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1979; майстерня Е. Миська). На творчій роботі. Від 1980 – учасник респ., всесоюз., міжнар. мистецьких виставок і скульптур. пленерів. Персон. – у Києві (1988), Чернігові (2000). Працює у станк. та монум. скульптурі, віддаючи перевагу шамоту. Для творчості Д. характерні простота, лаконічність та використання елементів архаїч. пластики. Брав участь в реконструкції пам'ятника княгині Ользі у Києві (автор фігури Андрія Первозванного). Роботи зберігаються у Запоріз., Хмельн. ХМ.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Мовчання. Пієта по ненародженим», «Сон», «Купальниця» (усі – 1987), «Пантоміма на тему любові», «Кокон» (обидва – 1988), «Перевернутий глечик», «Композиція з гострими кутами» (обидва – 1989), «Повернення блудного сина» (1992), «Вагітна» (1993), «Піраміда»

(1999); водограй для операц. залу НБУ (1995); пам'ятник М. Амосову в Києві (2003, співавт.).

Рекомендована література

1. Демченко Є. Мить, що триває вічність // ОМ. 1995. № 2.

Бібліографічний опис:

Дяченко Олександр Ілліч / Я. О. Хоменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19814>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).